

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący Sędzia Piotr Remian

Protokolant Anna Rogalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2022 r. w W.

sprawy z powództwa małoletniego F. K. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową - matkę A. S. (1)

przeciwko W. K.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego W. K. (PESEL (...)) tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda F. K. (PESEL (...)) kwoty po 850 zł (osiemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 4 listopada 2020 r., płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – A. S. (1), zaś dalej idące powództwo oddala;

II. umarza postępowanie w zakresie cofniętego powództwa;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.042 zł (trzy tysiące czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądzić od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 637,50 zł tytułem zwrotu części kosztów sądowych, od których ponoszenia małoletni powód był zwolniony z mocy ustawy, zaś w pozostałym zakresie zaliczyć je na rachunek Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 06.11.2016 roku [data wpływu] przedstawicielka ustawowa A. S. (1) w imieniu małoletniego powoda F. K., domagała się zasądzenia od pozwanego W. K. alimentów w kwocie po 1.000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 01.09.2019 roku. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwany jest ojcem małoletniego powoda. Podała, iż koszt utrzymania dziecka wynosi kwotę 1.900 zł w skali miesiąca, zaś pozwany przekazuje jedynie kwotę 200 zł miesięcznie. Twierdziła, że pozwany jest zatrudniony w (...) S.A. w B. za wynagrodzeniem 4.500 zł brutto miesięcznie. Dodała, iż pozwany posiada nieruchomość o pow. 47 m² oraz samochód marki (...) rok produkcji 2007. Dodatkowo wskazała, iż osiąga wynagrodzenie w kwocie 6.120 zł brutto miesięcznie. Z majątku posiada samochód marki (...) rok produkcji 2008.

Wniosła o zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego, poprzez nakazanie pozwanemu, by na czas trwania postępowania przekazywał powodowi kwotę po 700 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 - go każdego miesiąca. Uzasadniła to żądanie tym, iż pozwany przyczynia się w niewielkim zakresie w zaspokajaniu potrzeb syna.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18.01.2021 r. [data wpływu] pozwany W. K., wniósł o oddalenie powództwa o alimenty ponad kwotę 300 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podał, że partycypuje w kosztach utrzymania syna i spędza z nim kilka dni w tygodniu. Wskazał, iż koszt utrzymania małoletniego powoda wskazany przez jego matkę jest zawyżony. Dodał, iż jego wynagrodzenie wynosi 3.750 zł brutto miesięcznie. Wniósł o zasądzenie od przedstawicielki ustawowej zwrotu kosztów postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 21 grudnia 2020 r. udzielono zabezpieczenia roszczenia w ten sposób, że zobowiązano pozwanego W. K. do uiszczania przez czas trwania procesu na rzecz powoda F. K. kwot po 700 zł miesięcznie, płatnych od dnia 4 listopada 2020 r. do 10-go dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej powoda - A. S. (1).

Zażalenie pozwanego na w/w postanowienie zostało oddalone [k. 171].

Pismem z dnia 24.02.2021 r. [data wpływu] zgłosił swój udział w sprawie zawodowy pełnomocnik przedstawicielki ustawowej.

Pismem z dnia 11.03.2021 r. zgłosił swój udział w sprawie zawodowy pełnomocnik pozwanego.

Na rozprawie w dniu 12.05.2022 r. strona powodowa złożyła propozycję ugodową zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 850 zł miesięcznie, cofnęła żądanie w zakresie zasądzenia alimentów sprzed wniesienia powództwa oraz zażądała zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania w całości, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Na rozprawie w dniu 12.05.2022 r. strona pozwana złożyła propozycję ugodową zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie, wyraziła zgodę na cofnięcie żądanie w zakresie zasądzenia alimentów sprzed wniesienia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni F. K. - ur. (...) we W. jest dzieckiem pochodzącym ze związku konkubenckiego A. S. (1) i W. K., który rozpadł się w sierpniu 2019 r. Dotychczas sąd nie wydawał orzeczenia co do władzy rodzicielskiej nad małoletnim. Pomiędzy rodzicami małoletniego istnieje konflikt, polegający na braku porozumienia w kwestii kontaktów z małoletnim. Postępowanie w sprawie ustalenia kontaktów jest prowadzone przed tut. Sądem.

Małoletni od 2019 r. uczęszcza do przedszkola. Zamieszkuje z matką i ciocią w mieszkaniu dziadków macierzystych w bloku wielorodzinnym, które składa się z 3 pokoi, kuchni, łazienki z WC, przedpokoju. Małoletni dzieli pokój wraz z matką. W skali miesiąca matka na zaspokojenie potrzeb syna wydatkuje kwoty w zakresie: przedszkola - 250 zł, żywienia - 600 zł, leków i witamin - 150 zł, obuwia i ubrania - 200 zł, środków higienicznych - 150 zł, rozrywki - 200 zł, fryzjera - 40 zł. W skali roku na składki przeznaczona 300 zł, zaś na podręczniki - 200 zł.

A. S. (1) ukończyła 29 rok życia. Z zawodu jest ekonomistką. Zatrudniona jest w firmie (...) w B. i osiąga wynagrodzenie w wysokości 8.408,45 zł brutto (6.044,25 zł netto) miesięcznie. W 2020 r. osiągnęła dochód w kwocie 81.175,84 zł, zaś w roku 2021 - kwotę 91.133,81 zł. Innych dochodów nie uzyskuje. Zaciągnęła w dniu 7.01.2021 r. kredyt na mieszkanie w kwocie 187.520 zł na okres do dnia 15.02.2054 roku. Obecnie płaci odsetki w kwocie 600 zł miesięcznie. W późniejszym okresie nastąpi spłata odsetek i rat kredytu, co będzie pociągało za sobą wydatek w granicach 1.500 zł w skali miesiąca. Koszt utrzymania przedstawicielki ustawowej wynosi kwotę 2.000 zł, zaś jej samochodu kwotę 200 zł miesięcznie.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda – A. S. - protokół k. 242 - 00:13:43 - 01:01:49; odpis zupełny aktu urodzenia powoda - k. 6; faktura VAT - k. 9 - 13, 29 - 34, 135 - 138, 173 - 178; historia rachunku

bankowego - k. 14 - 18; zaświadczenie - k. 47, 186, 230 - 231; wymiar opłat za mieszkanie - k. 28; umowa o kredyt mieszkaniowy - k. 154 - 157; rozliczenie dochodu - k. 219)

Pozwany W. K. ma 29 lat, zaś z zawodu jest informatykiem. Pracuje w (...) w B. za wynagrodzeniem 6.181,73 zł brutto [4.489,30 zł netto] miesięcznie. W 2019 r. osiągnął dochód w kwocie 43.633,17 zł, w 2020 r. - 55.720,35 zł, w 2021 r. - 69.854,23 zł Nie ma innych dochodów. Zamieszkuje w mieszkaniu w B., które zostało zakupione za kredyt hipoteczny w kwocie 155.693,10 zł. Okres spłaty wynosi 240 miesięcy. Został zaciągnięty przez 3 osoby. Obecnie rata kredytu wynosi 1.400 zł miesięcznie. Koszty eksploatacyjne mieszkania to czynsz 500 zł i media około 200 zł [internet, tv, telefon] miesięcznie. W skali miesiąca na zaspokojenie swych potrzeb pozwany wydatkuje kwoty w zakresie: żywienia - 1.500 zł, ubrania - 200 zł, środków higienicznych - 100 zł, leków - 200 zł.

W maju 2022 r. kupił samochód marki „A. (...)” - rok produkcji 2010 r. za kwotę 31.000 zł. Posiada jeszcze samochód marki (...) - rok produkcji 2005 r., o wartości 15.000 zł, który został wystawiony na sprzedaż. Na zakup paliwa w skali miesiąca przeznacza kwotę 500 zł. W 2011 r. miał wypadek samochodowy. Przechodził rehabilitację. Aktualnie uczęszcza do psychologa w związku z bólami somatycznymi. Płaci 200 zł za godzinę. Nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, bądź orzeczenia o częściowej niezdolności do pracy.

Pozwany tytułem alimentów na rzecz syna przekazywał kwotę 200 zł poczynając od listopada 2019 r. do czasu wydania postanowienia - zabezpieczającego. Poświęca synowi czas i uwagę. Jest emocjonalnie związany z dzieckiem i zorientowany w jego potrzebach. Aktualnie utrzymuje kontakt z synem w każdy poniedziałek i środę oraz każdy weekend miesiąca. Był z nim na wakacjach w 2021 r. przez 4 dni. W jego mieszkaniu jest pokój dostosowany do potrzeb dziecka. Kupił rowerek dla syna na urodziny za kwotę 600 zł. Średnio miesięcznie na syna wydatkuje kwotę w granicach 500 - 800 zł, prócz alimentów.

(dowód: przesłuchanie pozwanego W. K. - protokół k. 242 - 01:01:50 - 01:45:11; wydruk wiadomości tekstowych - k. 62 - 77, 212 - 215; karta informacyjna - k. 78, 79; informacja dla lekarza kierującego - k. 80; zaświadczenie - k. 81, 113, 114, 192, 206; potwierdzenie dokonania przelewu - k. 82, 83, 100; faktura VAT - k. 101, 103 - 111, 209 - 211; wymiar opłat za mieszkanie - k. 112; wynik badania - k. 115, 116, 117, 118, 191, 237; rachunek - k. 102; historia rachunku bankowego - k. 119 - 125; skierowanie - k. 190; rozliczenie wynagrodzenia - k. 193, 207, 234; rozliczenie dochodu - k. 194 - 199, 235 - 235; umowa o pracę - k. 94 - 96, 208; umowa kredytu mieszkaniowego - k. 97 - 99; akta tut. Sądu o sygn. III Nsm 242/20 – w załączeniu)

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić tak jak w orzeczeniu, a w pozostałym zakresie oddalić, zaś postępowanie o alimenty wsteczne podlegało umorzeniu.

Małoletni powód F. K. oparł swe roszczenie w zakresie żądania alimentów w przepisie art. 133 k.r.o., który stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 135 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być zaspokojone w takim zakresie w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Jego wykonanie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie dziecka.

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się przede wszystkim jego potrzeby bieżące. Przez potrzeby w zakresie utrzymania rozumie się zwłaszcza potrzeby materialne uprawnionego, tj. potrzeby w zakresie żywienia, ubrania, mieszkania. Do potrzeb w zakresie utrzymania zalicza się jednak nie tylko potrzeby materialne, ale również potrzeby niematerialne człowieka. Sąd Najwyższy zauważył, iż potrzeby te są zróżnicowane

i kształtują się w zależności od indywidualnych cech uprawnionego, tj. od wieku, stanu zdrowia, zawodu, pozycji społecznej itd. (uzasadnienie tezy III uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r.).

Tym samym, rozpoznając niniejszą sprawę Sąd nie badał, czy, ale jedynie w jakiej wysokości pozwany winien partycypować w kosztach utrzymania syna. Co istotne sam pozwany nie kwestionował swojego obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego powoda, nie zgadzał się jedynie z wysokością żądania pozwu w tym zakresie.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż za zasadne uznać należy zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego w kwocie 850 zł miesięcznie za okres od dnia 4 listopada 2020 r. W ocenie Sądu opartej na analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz doświadczeniu życiowym koszty utrzymania małoletniego kształtowały się na poziomie wskazanym w trakcie przesłuchania przedstawicielki ustawowej. Małoletni jest w okresie wzrostu, aktualnie uczęszcza do przedszkola. Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego pozwalają na płacenie alimentów jak wyżej. Pozwany jest zatrudniony w (...) w B. za wynagrodzeniem 6.181,73 zł brutto [4.489,30 zł netto] miesięcznie. O dobrej sytuacji materialnej pozwanego świadczy fakt, iż w maju 2022 r. kupił samochód marki „A. (...)” - rok produkcji 2010 r. za kwotę 31.000 zł, zaś drugi samochód wystawił na sprzedaż. Dodatkowo Sąd miał na uwadze, iż pozwany utrzymuje dziecko w trakcie realizacji kontaktów.

W tym zakresie należy wskazać, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.), choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, iż matka małoletniego powoda pracuje w firmie (...) w B. i osiąga wynagrodzenie w wysokości 8.408,45 zł brutto (6.044,25 zł netto) miesięcznie, a zatem ma możliwość uczestniczenia również w pokrywaniu kosztów utrzymania syna.

Wobec powyższego orzeczono w pkt. I wyroku. Sąd zasądził alimenty poczynając od dnia 04.11.2020 r., tj. od dnia wniesienia pozwu oraz biorąc pod uwagę wszystkie omówione wyżej okoliczności oddalił powództwo o alimenty w pozostałej części jako nieuzasadnione i nadmiernie wygórowane.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Skutkiem nie przestrzegania przez strony zasad art. 3 k.p.c., art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., jest to, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności, na tej stronie spoczywał. Poszukiwanie za stronę przez Sąd z urzędu okoliczności przemawiających za jej stanowiskiem, w istocie stanowi wyręczenie jej w obowiązkach procesowych, przez co Sąd naraża się na uzasadniony zarzut nierównego traktowania stron procesu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.03.2010 r., sygn. akt II UK 286/09, lex 602705).

Podstawę prawną orzeczenia zawartego w pkt. II wyroku stanowi przepis art. 355 § 1 k.p.c., który stanowi, iż Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, gdy powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Skoro zatem strona powodowa cofnęła powództwo o zaległe alimenty, zaś pozwany temu się nie sprzeciwił, należało w tym zakresie postępowanie umorzyć.

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich zostały przedstawione w formie kserokopii. Sąd nie miał jednak wątpliwości co do wartości dowodowej tych materiałów jak również strony nie kwestionowały prawdziwości informacji zawartych w tych dokumentach. Ustalenia faktyczne Sąd oparł również na zeznaniach złożonych przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda oraz pozwanego. W przeważającej mierze ich zeznania uznać należy za wiarygodne, spójne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz logiczne. Sąd nie przeprowadził dowodu z paragonów fiskalnych, gdyż są one nieprzydatne do wykazania tez dowodowych, albowiem nie identyfikują one osoby dokonującej transakcji.

